

Sociale zekerheid voor vrouwen uit 'gezinsverpakking'.

Op 25 oktober j.l. hield de FNV een thema-kongres over sociale zekerheid en belastingstelsel. Vrouwen deelden aan de kongresgang(st)ers tandenborstels uit. Aan Wim Kok werd een grote tandenborstel op bezemformaat aangeboden, die de kritiek moest symboliseren van vrouwen op de keuze van de FNV om mensen toch weer financieel afhankelijk van elkaar te maken. 'Gaat de FNV tandenborstels tellen?' stond er op een groot spandoek. En daar tegenover: 'FNV-vrouwen tegen kostwinnersbeginsel, vóór economische zelfstandigheid'. Het onderwerp van het kongres was verandering in het sociale zekerheidsstelsel en het systeem van belastingheffing. Hiervoor had de FNV voorstellen geformuleerd in twee discussienota's. Op deze nota's is veel kritiek gekomen, met name van 'niet-traditionele' groepen vakbondsleden zoals vrouwen, uitkeringsgerechtigden en jongeren. Deze kritiek heeft dan ook alles te maken met de discussie over de 'breedheid' van de vakbeweging.

Diskussienota's stap terug

FNV-vrouwen zijn verre van gelukkig met de beide discussienota's van de FNV. De nota's spreken steeds op roerende wijze uitgangspunten uit als gelijkberechtiging van vrouwen en mannen, maar waar het tot keuzes komt, gaan die juist in tegenovergestelde richting.

Het FNV-vrouwenplatform heeft de nota's daarom afgewezen als 'onvolledig en intern tegenstrijdig'. In een aktiekrant ter gelegenheid van het FNV-kongres wordt deze kritiek afgezet tegen de achtergrond van een andere FNV-nota: de nota Vrouw en Arbeid, die twee jaar geleden op het fusiekongres van de FNV is aangenomen en door alle bonden onderschreven. In de nota Vrouw en Arbeid wordt aangegeven waar de maatschappelijke achtergrond van de ongelijkheid van mannen en vrouwen in ligt, met daaraan verbonden de gevolgtrekking dat daar dus wat aan gedaan moet worden. Daartoe is met de nota een aktieprogramma aangenomen met duidelijke uitgangspunten: vóór het recht op arbeid voor vrouwen, vóór herverdeling van het betaalde en onbetaalde werk, vóór economische zelfstandigheid en tégen kostwinners- en gezinsdenken!

De nieuwe discussienota's over sociale zekerheid en belastingen doen - ondanks de verwijzing naar ook die uitgangspunten - daarin grote stappen terug. Terug naar de bescherming van kostwinners (nu 'alleenverdieners' geheten)! Terug

foto Anne Vaillant, Aktie-diskussie-dag Vrouwen tegen het kostwinnersbeginsel, 18 september 1982

FNV-VROUWEN IN AKTIE MET TANDENBORSTELS

naar de 'huwelijkse onderhoudsplicht', de financiële afhankelijkheid niet alleen binnen het huwelijk, maar nu voor iedere samenlevingsvorm achter één voordeur! Terug naar kostwinnerstoeslagen die een ontmoeidingspremie zijn voor betaald werk door gehuwde (of samenwonende) vrouwen! Terug naar een belastingmodel dat een straf legt op het buitenshuis werken van die vrouwen!

Regeringsplannen

Deze plannen en ideeën staan niet op zich. Ook de regering voert een belastingmodel in waar de zogenaamde 'tweeverdieners' extra mee gepakt worden. Ook de regering bereidt een grondige herziening voor van het sociale zekerheidsstelsel.

Voor die herziening zijn er twee motieven die een rol spelen en die helaas steeds door elkaar heen lopen. Helaas omdat het ene mijns inziens een goed motief is, en het andere een slecht motief, en omdat het eind van het verhaal (tenminste als Lubbers en Co. hun zin krijgen) is dat het goeie motief het onderspit delft tegen het slechte. Dat slechte is het 'bezuinigingsmotief': de verslechtingen en kortingen op de uitkeringen als reactie op de toenemende werkloosheid. Het goeie motief is de erkenning van maatschappelijke veranderingen die onder invloed van de vrouwenbeweging hebben plaatsgevonden in de positie van vrouwen op de arbeidsmarkt - al zijn deze veranderingen nog maar in een beginstadium. Een dergelijke erkenning is met betrekking tot de sociale zekerheidswetgeving vastgelegd in de derde Europese Richtlijn. Volgens deze EG-richtlijn moet de Nederlandse sociale wetgeving vóór 1 januari 1985 aangepast zijn aan de beginselen van gelijke behandeling van mannen en vrouwen, zoals die in deze Richtlijn zijn omschreven. Dat houdt onder andere in: het schrap-

foto Anne Vaillant, kongres Sociale Zekerheid, 25 oktober 1983

pen van kostwinnersbepalingen, het toekennen van eigen rechten aan de gehuwde vrouw, en in het algemeen: 'individualisering' van rechten en plichten. (Wie precies wil weten waar het bij die stelselherziening om gaat, verwijs ik naar de kritiek die naar aanleiding van de adviesaanvraag van de regering aan ser en emancipatieraad geschreven wordt vanuit het Breed Platform van Vrouwen voor Economische Zelfstandigheid en eind november uitkomt.)

In de regeringsplannen worden de maatregelen in het kader van de derde richtlijn ondergeschikt gemaakt aan bezuinigingsmaatregelen. De FNV verzet zich wel tegen die bezuinigingsmaatregelen, maar de maatregelen voor gelijkberechtiging dreigen in haar eigen plannen net zo hard ondergesneeuwd te raken.

Langdurig werklozen

De FNV-plannen onderscheiden zich met name op één punt van die van de regering. Een punt wat door de FNV dan ook heel duidelijk naar voren gehaald is. Dat is het voorstel om langdurig werklozen tot hun 65ste jaar hun loondervingsuitkering te laten behouden, een - individuele niet aan het inkomen van partners/huisgenoten getoetste - aan het vroeger verdiende loon gekoppelde uitkering, zoals nu nog (de regering wil dat ook terugdraaien) bij de WAO-uitkering het geval is.

De kritiek van vrouwen (en jongeren)

is, dat dit voorstel maar voor een beperkte groep langdurig werklozen geldt. Jongeren die van school komen en vrouwen die - nadat ze jonge kinderen verzorgd hebben - weer betaald werk zoeken, vallen buiten de boot, hoewel zij vaak niet minder lang naar werk moeten zoeken. Verder stelt de FNV voor de uitkeringspercentages tussen de 70 en 80% te laten variëren, naar leeftijd en/of arbeidsverleden. Dit betekent een gemiddelde daling van het uitkeringspercentage (het gemiddelde zal volgens berekeningen op 72,5% komen) en verschillen tussen (leeftijd)groepen. Bovendien betekent het dat de grote groep werkne(e)m(st)ers die minimumloon of daarboven tot ongeveer modaal verdienen toch met hun uitkering onder de minimumloongrens gaan zakken. Alleen kostwinners/alleenverdieners in die groep krijgen dan een aanvulling tot 100% minimumloon.

De ellende van de bijstand

De argumentatie van het Federatiebestuur van de FNV voor dit voorstel is: dat langdurig werklozen niet in de bijstand terecht mogen komen. Die ellendige bijstand waarbinnen een toetsing geldt aan eigen vermogen (dat je bijvoorbeeld je eigen huis moet opeten) en aan inkomen van partners/huisgenoten of wie ze maar financieel aansprakelijk voor je willen laten zijn. Dat laatste heet de 'middelentoots'.

FNV-VROUWEN IN AKTIE MET TANDENBORSTELS

Onze kritiek op de FNV-redenering is, dat zij alleen maar één bepaalde groep tegen die ellendige bijstand wil beschermen: de ex- werkne(em(st)ers die aan de voorwaarden voor het werkloosheidsvoorstel voldoen. Andere groepen laat ze wel in de bijstand zitten, of daarin belanden, *zonder duidelijke verbeteringen van de Algemene Bijstandswet en dergelijke regelingen (RWW bijvoorbeeld) voor te staan!* De groep herintreed(st)ers met name heeft door de middelentoets die daar bestaat op die manier geen enkel recht op uitkering.

Het enige wat de FNV-nota zegt is dat 'studie naar verdere individualisering van de Bijstandswet vereist is', terwijl nu juist de ellende is van die bijstandswet, dat-ie *niet* geïndividualiseerd is. Dat mensen financieel van elkaar afhankelijk gemaakt worden ook al willen ze dat niet en dat sociale-dienst-ambtenaren steeds verdergaan in het binnendringen in het privéleven van mensen om te kijken of er geen tandenborstel teveel in huis is!

Dat is voor ons het grootste bezwaar tegen deze keuze van de FNV. Dat ze die andere 'kwetsbare groepen in de samenleving' zoals dat dan zo mooi genoemd wordt, in de steek laat in hun problemen met die bijstand en alle 'solidariteit' richt op het behoeden van één bepaalde groep daarvoor. Daarmee wordt de kloof tussen die groepen groter en wordt de vakbeweging smaller!

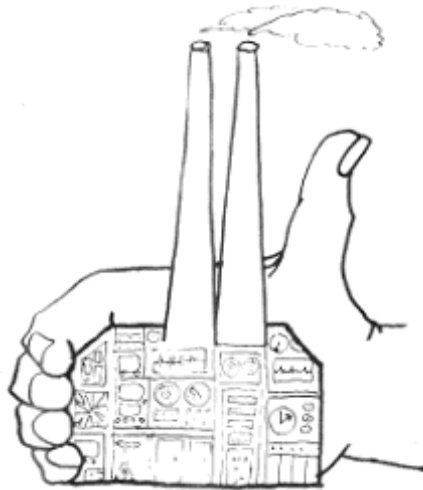
Onderaan beginnen

Wij vinden dat je onderaan moet beginnen als je het huis van sociale zekerheid wilt verbeteren.

Ten eerste met individualisering in het hele sociale zekerheidsstelsel door afschaffing van de 'middelentoets' van inkomen van partners en huisgenoten, en recht op een zelfstandige uitkering voor iedereen. Ons inziens is dat ook de intentie van de 3e Europese Richtlijn. Ook Algemene Bijstandswet en RWW moeten daaronder vallen.

Bovendien is het belangrijk dat deze individualisering niet via belastingmaatregelen weer teruggedraaid wordt.

Ten tweede met het opkomen voor de minimum-inkomens. Vanuit het FNV-vrouwenplatform is dat ook een zeer belangrijke kritiek op de FNV-plannen. Er wordt geen duidelijke versteviging van die bodem van alle uitkeringen nastreefd, van het minimumloon

waar alle percentages op gebaseerd zijn, van uitkeringen die niet aan vroeger verdiend loon gekoppeld zijn. Integendeel: de FNV werkt zelfs mee aan verlaging door doorberekening van wat ook door mensen met minimum-inkomens voor arbeidstijdverkorting is ingeleverd (wat wij ook altijd een slechte zaak hebben gevonden). Wij vinden dat de minimum-inkomens ontzien en verhoogd moeten worden, en dat de FNV haar prioriteit beter daar kan leggen.

Uitgangspunten platform

Bij deze kritiekpunten komen de uitgangspunten naar voren die voor het FNV-vrouwenplatform centraal staan:

- het recht op een zelfstandig inkomen voor iedereen dat hoog genoeg is om een zelfstandig bestaan te leiden, samen met de eis voor
- herverdeling van alle betaalde en onbetaalde arbeid, onder andere door drastische arbeidstijdverkorting voor iedereen.

In onze campagne voor echte arbeidstijdverkorting begin dit jaar (zie brochure), in onze kritiek op de leuzen van de FNV op 11 juni (zie verslagkrant 26 maart) en nu weer bij de beoordeling van de discussienota's over sociale zekerheid en belastingstelsel (zie aktiekrant) staan deze twee punten centraal.

Sommige mensen in de FNV willen dat nogal eens afdoen als 'on-realistisch gedroom'. Wij vinden de toegenomen zelfstandigheid van vrouwen een keiharde realiteit, waar ook de FNV niet omheen kan!

Financiering

De beschuldiging dat we niet realistisch zouden zijn, kunnen we ook ontkrachten door aan te geven hoe we in grote lijnen over de financieringsproblematiek denken. We hebben daar een aantal duidelijke uitgangspunten voor:

1. *Herverdeling van individuele inkomens.* Onze eisen voor echte arbeidstijdverkorting waren gekoppeld aan behoud van koopkracht behalve voor hogere inkomens en aan bescherming van de minima. Bij de discussie over de belastingheffing hebben wij voor-

foto Toon Dekkers, 11 juni 1983 Utrecht

FNV-VROUWEN IN AKTIE MET TANDENBORSTELS

stellen ondersteund en ingebracht om individuele hogere inkomens belastingvoordelen te ontnemen door te werken met kortingsvrije bedragen (tax-credits). Individuele, '3-/4-dubbel' verdieners willen we best aanpakken.

2. *De overheid:* bij de ATV-diskussie hebben we gewezen op de verantwoordelijkheid en de mogelijkheden (andere financieringsbronnen) van de overheid om bij een drastische herverdeling van arbeid bij te springen. Van de overheid moeten voorschotten verwacht worden op latere inverdieneffekten. Datzelfde geldt ook voor de herverdelingsoperatie van gezins- naar individuele inkomens die door de maatschappelijke ontwikkelingen vereist is. De overheid doet de laatste jaren juist het omgekeerde en trekt zich steeds meer terug uit de fondsen. Politieke druk hierop is belangrijk.

3. *De premieheffingsgrondslag voor bedrijven.* Een aanzienlijk deel van de kosten kan verhaald worden op (een deel van) de ondernemers, die steeds angstvallig buiten schot blijven als waren dat de meest kwetsbare groepen in onze samenleving! En dat kan op een volstrekt redelijke manier. Want het is toch te gek dat nog steeds de bedrijven die het meest winstgevend draaien, die het hardst automatiseren en mensen ontslaan en naar de

sociale uitkeringen afvoeren, dat die daar het minst aan meebetalen! Er staat nog steeds een premie op het ontslaan van arbeidskrachten en een straf op het verschaffen van werkgelegenheid, doordat bedrijven premie betalen per werkne(e)m(st)er die ze in dienst hebben. Deze premieheffing moet uitgebreid worden ook naar kapitaalfactoren, bijvoorbeeld door een premieheffing over de toegevoegde waarde.

De discussie in de FNV

De discussie binnen de FNV over de nota's sociale zekerheid en draagkracht en individualisering in het belastingstelsel is vrij breed gevoerd. Rond augustus/september kregen vakbondsleden een samenvatting van de beide nota's, hele boekwerken, voorgeschoteld, compleet met discussiestellingen. In de meeste bonden zijn hierover ledenvergaderingen gehouden. In bondsraden en bondsbesturen is de richting van de bondsstandpunten bepaald. Voor veel leden was de stof zeer ingewikkeld en onoverzichtelijk. Het is ook nogal wat, het hele sociale zekerheids- en belastingstelsel in zo kort bestek grondig behandelen. Vrouwen hebben zich in veel bonden in de discussies onderscheiden door een

gedegen voorbereiding en kennis van zaken.

Het is dan ook een vreselijk belangrijke zaak, althans voor vrouwen en de maatschappelijke positie van vrouwen in het algemeen. Als individuele vrouwelijke werkneemsters met toevallig wél een goeie positie hadden we ons niet zo druk hoeven maken. Zóver gaat de gelijkberechtiging nog wél. Het ging om de tendenzen in het algemeen, die we hiervoor al uiteengezet hebben. Vakbondsvrouwen waren bovendien al langer met deze zaken bezig. In maart was er bijvoorbeeld een themadag over sociale zekerheid van het FNV-sekretariaat vrouwelijke werknemers. Samen met het Breed Platform hebben zij een overzichtelijk boekje uitgebracht over de regeringsplannen 'Voor alle zekerheid: vrouwenstrijd'.

Lijnen naar het kongres

Er waren verschillende 'lijnen' waarlangs invloed op de FNV-diskussie is uitgeoefend:

1. Het hiervoor genoemde *Sekretariaat Vrouwelijke Werknemers*. Door het sekretariaat is informatie verspreid aan vakbondsvrouwen (bijvoorbeeld in de Aktie-Nu'wsbrief) en het is ook zelf rechtstreeks betrokken geweest bij het opstellen van de nota's, al was dat in

foto Anne Vaillant, kongres Sociale Zekerheid, 25 oktober 1983

FNV-VROUWEN IN AKTIE MET TANDENBORSTELS

de konklusies niet terug te vinden.

2. *De vrouwen in de verschillende bonden.* De 'officiële' adviesraden, vrouwencommissies en dergelijke zijn meteen aan de gang gegaan om hun kritiek in de vorm van adviezen en notities neer te leggen. In sommige bonden kon daarbij teruggevallen worden op al eerder aangenomen duidelijke uitgangspunten voor individualisering, bijvoorbeeld in Abva/Kabo en ABOP.

3. *De Vrouwenbond FNV.* Deze bond heeft in het rijtje FNV-bonden een unieke positie. Sinds 1 januari van dit jaar is de Vrouwenbond volwaardig lid van de FNV met stemrecht. De bond bestaat uit (huis)vrouwen die geen betaald werk hebben of in 'marginale' arbeid zitten (thuiswerk, schoonmaakwerk, werk in andere huishoudingen etcetera). Terwijl er toch zeer wezenlijke verschillen zijn in achtergrond tussen die vrouwenbondsvrouwen (vaak getrouwd met een alleenverdiener/kostwinner) en andere vakbondsvrouwen die zelf tot de categorie werknemers met een betaalde baan horen, bleken de standpunten heel erg op één lijn te liggen! In de vergaderingen binnen de Vrouwenbond spraken de leden zich ook uit vóór economische zelfstandigheid en tégen de drempels die de FNV in de nota's heeft opgeworpen voor deelname van vrouwen aan het betaalde werk. Een heel belangrijk resultaat, die eenheid!

4. *De vrouwen in de bondsdelegaties op het kongres.* Onder andere doordat daar al in een vroeg stadium op aangedrongen was, zaten er deze keer op dit kongres méér vrouwen in de delegaties dan ooit tevoren. Op 1 oktober is een vergadering belegd voor die vrouwelijke gedelegeerden, die funktioneerde als een heel nuttig vooroverleg om zicht te krijgen op de standpunten en de te verwachten inbreng van de verschillende bonden. Vanuit deze vergadering is het initiatief genomen om een gezamenlijke verklaring op te stellen met de hoofdpunten van kritiek: - het uit elkaar trekken van twee groepen werknemers / uitkeringsgerechtigden in de sociale zekerheidsnota en - het gezinsdenken in de belastingnota. Afgesproken is om tijdens het kongres ook waar nodig een overleg te houden met vrouwen en mannen die het individualiseringsstandpunt onderschrijven. Om te bekijken hoe zo'n eventueel minderheidsstandpunt toch zo duidelijk mogelijk naar voren ge-

haald zou kunnen worden..

5. *Het FNV-vrouwenplatform.* Na de kritiek in de aktiekrant en andere voorbereidende activiteiten was het nodig nog extra nadruk en publiciteit voor de kritiek van vrouwen te bewerkstelligen. Op 22 oktober is een levendige aktievergadering gehouden, waar plannen gemaakt zijn voor het kongres, voor wat er daarna gaat gebeuren, voor activiteiten van het Breed Platform en de bijdrage van vakbondsvrouwen daarin, en voor het werken aan alternatieven en het bevorderen van de discussie daarover. Door vrouwen van het platform werden samen met de aktiekrant tandenborstels uitgedeeld aan alle kongresgangers op 25 oktober. Aan Wim Kok werd een grote tandenborstel op bezem-formaat aangeboden.

Het kongres

Vanuit deze vijf invalshoeken was het individualiseringsstandpunt heel nadrukkelijk aanwezig op het kongres. Veel (vrouwelijke) afgevaardigden hebben de hele dag de tandenborstel op hun kleren gedragen als onderstreping van hun verontrusting over de FNV-plannen. Voor de aanbieding aan Kok moest ruimte worden opgeëist, maar dat lukte heel goed. De uitgangspunten van het vrouwenplatform werden voorgelezen en een en ander trok veel aandacht. De verklaring van de vrouwelijke afgevaardigden is op alle stoelen neergelegd. In de theepauze 's middags is overlegd, en de verklaring is in de tweede ronde nog eens uitdrukkelijk naar voren gebracht. In de eerste ronde, die duurde tot een uur of vier, werden vlamme betogen gehouden door Vrouwenbond en Vrouwensekretariaat en door andere vrouwelijke afgevaardigden (ABOP en Voedingsbond). Ook in de verhalen van veel andere bonden klonk heel duidelijk de kritiek en inbreng van vrouwen door, soms als bondsstandpunt, soms als minderheidsstandpunt. Veel bonden spraken hun ontevredenheid uit wat betreft de verwaarlozing van nieuwkomers en herintreedsters op de arbeidsmarkt in het FNV-plan; voelden weinig voor verschillende uitkeringspercentages op grond van leeftijd en nog minder op grond van arbeidsverleden; benadrukten het uitdrukkelijk tijdelijke karakter van

maatregelen voor alleenverdieners, wezen het binnenhalen van aantasting van privacy en grotere controle op het privéleven via het belastingmodel A, dat de voorkeur van het federatiebestuur had, af; bepleitten verbeteringen in de bijstand en RWW en drongen aan op snelle verandering van de premiegrondslag voor bedrijven. De Dienstenbond had concrete voorstellen ten aanzien van de schoolverla (s)t(st)ers en herintreedsters die volgens de FNV-plannen niet onder de verbeterde werkloosheidsregeling zouden vallen. Voor de eerste groep een aparte regeling met individuele rechten. Voor de tweede groep werd een verzorgingsverlof bepleit van vier jaar (iets wat ook elders in discussie is). Na die vier jaar zou dat recht moeten geven op de oude of een vergelijkbare arbeidsplaats, of anders op de volwaardige werkloosheidsuitkering. Dit voorstel werd door een aantal bonden enthousiast ondersteund en ook door het Federatiebestuur 'positief opgepakt'.

Aan de verandering van de premiegrondslag voor bedrijven gaat nu eindelijk eens wat gedaan worden! In de FNV-nota was het nog weer alleen als punt voor nadere studie opgevoerd. In het kongres werd dit door ongeveer alle bonden onderstreept, en werd tot haast gemaand. Het federatiebestuur zegde toe in april/mei volgend jaar met een uitgewerkte nota hierover te komen en de plannen op de agenda van het volgend kongres te zetten. 'Met maximale prioriteit' zal eraan gewerkt worden, zo werd gezegd. Wat betreft de belastingnota heeft het individualiseringsstandpunt terrein gewonnen. De meerderheid van de bonden was voor belastingmodel B. Dat model had niet de voorkeur van het federatiebestuur (hoewel het voor de zomer wel door de meerderheid van de bonden was gesteund). Het model A dat wel de voorkeur had, kreeg maar enkele bonden mee. Het FNV-vrouwenplatform vindt mét bijvoorbeeld de ABOP, dat model B ook niet voldoet aan vrouwenuitgangspunten. Maar het is in ieder geval een model dat uit te bouwen is in de richting van verdere individualisering, terwijl model A een enorme stap terug deed naar vroeger, toen ook het inkomen van de gehuwde vrouw bij dat van haar man werd opgeteld. Ook ten aanzien van deze belastingnota is de FNV dus gedwongen met betere

FNV-VROUWEN IN AKTIE MET TANDENBORSTELS

voorstellen te komen.

Breed verzet gaat door

De discussie over sociale zekerheid en belastingstelsel gaat door. En niet alleen de discussie. Ook ingrepen van regeringswege zijn aan de orde van de dag. De tendenzen dat vrouwen weer teruggestuurd worden achter het aanrecht zijn overal aanwezig. Je kunt steeds meer horen dat 'twee inkomens achter één voordeur onrechtvaardig is', dat 'vrouwen voorrang moeten geven aan iemand die een gezin moet onderhouden' enzovoorts. Niet de eerste keer in de geschiedenis, net zoals andere geluiden uit de rechtse hoek! Voor de vrouwenbeweging is de strijd om als zelfstandige individuen erkend te worden nog steeds hoogst aktueel. Vrouwen willen niet meer teruggedwongen in de 'gezinsverpakking' zoals we in de aktiekrant schreven. We zullen strijd voeren voor economische zelfstandigheid, politieke strijd op alle fronten.

Als FNV-vrouwenplatform richten we ons daarbij niet alleen op de FNV. We hebben geen enkele illusie dat de FNV onze strijd zal voeren. Bondgenoten hebben we wél nodig. Daarom laten we het werk in bonden en politieke partijen niet liggen. Daarom vinden we een breed en aktief platform van vrouwen voor economische zelfstandigheid, waarin allerlei verschillende vrouwenorganisaties en steeds meer plaatselijke en regionale komitees meedoen, verschrikkelijk belangrijk. Bij die ene tandenborstel en dat ene kongres zal het niet blijven. Iedereen die de komende tijd haar of zijn tanden poetst moet daarbij associaties krijgen met de strijd van vrouwen voor economische zelfstandigheid!

leke v.d. Burg

FNV-vrouwenplatform

Het FNV-vrouwenplatform is een bundeling van vakbondsvrouwen die binnen FNV en FNV-bonden aktief zijn. Een 'informele' bundeling, buiten de officiële kanalen om, waar we autonoom en op onze eigen manier onze standpunten kunnen ontwikkelen en elkaar kunnen ondersteunen bij het vaak moeizame werk binnen de officiële FNV-kanalen.

In een aantal publikaties hebben we onze ideeën en standpunten uiteengezet. Die publikaties zijn nog te bestellen.

De Brochure 'Vrouwen willen ECHTE arbeidstijdverkorting' van begin dit jaar, door overmaking van f 4,60.

De verslagkrant die naar aanleiding van de manifestatie op 26 maart over ECHTE arbeidstijdverkorting is gemaakt, maar die ook andere algemene artikelen bevat, idem, door overmaking van f 2,60 onder vermelding van: verslagkrant 26 maart.

De aktiekrant die we voor het FNV-kongres gemaakt hebben, is ook nog te krijgen, via een telefoontje naar het kontaktadres van het platform.

Andere literatuur die in dit artikel is genoemd is op te vragen bij het FNV-sekretariaat Vrouwelijke Werknemers in Amsterdam (de brochure over sociale zekerheid à f 2,- en de laatste Aktienu'wsbrief).

Oude contactgegevens weggelaten.